

RESOLUCIÓ D'ARXIU d'Informació Prèvia núm. 67/2010, referent a l'Ajuntament de Barcelona.

Antecedents

Primer.- En data 20/05/2010 va tenir entrada a l'Agència Catalana de Protecció de Dades (actualment Autoritat Catalana de Protecció de Dades, de conformitat amb la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en virtut de la qual se subroga en la posició de l'Agència –DT 1a-), per remissió de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, una denúncia formulada contra l'Ajuntament de Barcelona, per un possible incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

La persona denunciant es queixava que l'Ajuntament de Barcelona hauria facilitat a terceres persones, en concret a l'advocat de l'administrador de la finca sita al c/ LLLLLL, núm. 00 del Districte d'Horta Guinardó, còpia d'una instància que havia presentat la persona aquí denunciant davant el Districte Horta Guinardó de l'Ajuntament –instància que contenia les seves dades personals- amb la qual formulava una petició respecte a un garatge situat a la finca a dalt esmentada, i d'un escrit que un representant del Grup Municipal del Partit Popular hauria dirigit també a l'Ajuntament amb la mateixa petició, després que la persona denunciant hagués acudit a aquest grup municipal per exposar els fets que van donar lloc a la seva sol·licitud. A aquest respecte, exposava la persona denunciant que a partir d'una reunió de la comunitat de propietaris de la finca on està ubicat el garatge esmentat, de la qual forma part, va saber que aquesta documentació obrant als arxius de l'Ajuntament de Barcelona, havia arribat a mans de l'administrador de finques de la comunitat, qui al seu torn la va distribuir entre els propietaris de places del garatge.

La persona denunciant, juntament amb la seva denúncia, aportava una còpia de la documentació que, presumptament, s'havia difós entre els propietaris de la comunitat referida:

- Còpia d'una instància, de data 31/01/2006, formulada per la persona denunciant davant l'Ajuntament de Barcelona. Al marge superior dret del document figura manuscrit el núm. 54.
- Còpia d'un escrit que un representant del Grup Municipal del Partit Popular hauria dirigit a l'Ajuntament de Barcelona. En aquest escrit no consta cap dada relativa a la persona aquí denunciant. Al marge superior dret del document figura manuscrit el núm. 55.

Segon.- L'Agència va iniciar una informació prèvia (núm. 67/10) d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb l'article 17 de la Llei 5/2002, de 19 d'abril, de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, per tal de comprovar la realitat dels fets denunciats i d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

Tercer.- En el si d'aquesta fase d'investigació, mitjançant escrit de data 02/06/2010, l'Agència va requerir l'Ajuntament de Barcelona perquè informés en relació a diverses qüestions, entre

d'altres, la identificació de la persona o persones que haurien accedit a l'expedient relatiu al garatge de referència i van obtenir còpia dels documents objecte de denúncia.

Quart.- Aquest requeriment va ser complert mitjançant escrit de data 17/06/2010, rebut a l'Agència el dia 18/06/2010, en el qual l'Ajuntament de Barcelona informava del següent:

- Que l'Ajuntament de Barcelona no havia facilitat a terceres persones una còpia dels documents objecte de denúncia –instància formulada davant l'Ajuntament per la persona denunciant el dia 31/01/2006 i escrit dirigit pel Grup Municipal del Partit Popular a l'Ajuntament-.

- Que, segons consta a l'expedient administratiu, només havia lliurat *“unes fotocòpies de vuit plànols en data 19 de febrer de 2008 al senyor XXX, com a advocat de la comunitat de propietaris”*.

- Que el dia 15/04/2008 el Departament de Serveis Jurídics-Secretaria del Districte d'Horta Guinardó, en compliment d'allò que disposa l'article 48 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciós administrativa, va remetre còpia compulsada de l'expedient de referència al Jutjat Contenciós Administratiu núm. -- de Barcelona, on es tramitava el procediment contenciós administratiu ordinari núm. 000/0000 del qual era part actora la comunitat de propietaris del c/LLLL, núm. 00.

Cinquè.- Mitjançant escrit de data 25/05/2011, aquesta Autoritat va requerir a l'Ajuntament determinada documentació, per tal de verificar si els escrits que havia aportat a l'Agència la persona denunciant formaven part de l'expedient administratiu que la Corporació va remetre a l'òrgan judicial esmentat.

Sisè.- L'Ajuntament, mitjançant escrit de data 06/06/2011, va aportar la documentació sol·licitada, en concret:

- Còpia de l'índex que detalla la documentació que incloïa l'expedient que fou tramès per l'Ajuntament al Jutjat Contenciós Administratiu núm. -- de Barcelona.

- Còpia dels documents que figuren a l'índex amb els números 54 i 55, els quals coincideixen amb els aportats per la persona denunciant a l'Agència.

Fonaments de Dret

Primer.- D'acord amb el previst a l'article 2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb l'article 5 de la Llei 5/2002, de 19 d'abril, de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, i l'article 15 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, és competent per dictar aquesta Resolució la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, entitat que s'ha subrogat en la posició jurídica de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, en virtut de la DT 1a) de la Llei 32/2010, de l'1

d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, si bé cal precisar que l'entrada en vigor d'aquesta Llei no afecta la resolució que aquí es dicta.

Segon.- Amb caràcter previ cal aclarir que, d'acord amb l'àmbit competencial d'aquesta Autoritat definit pels articles 156 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006 i 3 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, la fase d'informació prèvia que es tanca amb la present resolució s'ha cenyit a investigar si existien indicis que permetessin imputar a l'Ajuntament de Barcelona una cessió il·lícita de dades de caràcter personal. Així, han quedat fora d'aquesta investigació els fets denunciats relatius a la presumpta difusió, per part de l'administrador de finques de la comunitat, de determinada documentació que contindria dades relatives a la persona denunciant, a la investigació dels quals corresponia a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, tal com feia constar aquella Agència en l'ofici pel qual es va remetre la denúncia a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en la part referent a l'Ajuntament de Barcelona.

Tercer.- La persona denunciant, tal com s'ha exposat als antecedents, es queixava que l'Ajuntament hauria lliurat a terceres persones còpia de dos escrits en els que constaven les seves dades personals, escrits que aportava juntament amb la seva denúncia.

El precepte que es podria considerar potencialment vulnerat, en el cas que aquesta comunicació s'hagués produït, seria l'article 11 de la LOPD, que estableix el següent:

"1. Les dades de caràcter personal objecte del tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat.

2. El consentiment que exigeix l'apartat anterior no és necessari:

a) Quan la cessió està autoritzada en una llei.

b) Quan es tracti de dades recollides de fonts accessibles al públic.

c) Quan el tractament respongui a la lliure i legítima acceptació d'una relació jurídica el desenvolupament, el compliment i el control de la qual impliqui necessàriament la connexió del tractament esmentat amb fitxers de tercers. En aquest cas, la comunicació només és legítima quan es limiti a la finalitat que la justifiqui.

d) Quan la comunicació que s'hagi d'efectuar tingui com a destinatari el defensor del Poble, el ministeri fiscal o els jutges o tribunals o el Tribunal de Comptes, en l'exercici de les funcions que té atribuïdes. Tampoc no cal el consentiment quan la comunicació tingui com a destinatari institucions autonòmiques amb funcions anàlogues al defensor del Poble o al Tribunal de Comptes.

e) Quan la cessió es produeixi entre administracions públiques i tingui com a objecte el tractament posterior de les dades amb finalitats històriques, estadístiques o científiques.

f) Quan la cessió de dades de caràcter personal relatives a la salut sigui necessària per solucionar una urgència que requereixi accedir a un fitxer o per fer els estudis epidemiològics en els termes que estableix la legislació sobre sanitat estatal o autonòmica (...)".

L'article transcrit estableix, com a principi general, que la comunicació de les dades de caràcter personal requerirà el consentiment previ de la persona afectada, llevat que concorri

algunes de les excepcions contemplades expressament a l'apartat segon del mateix precepte.

Quart.- Sobre la base de l'anterior, cal evidenciar primer que dels dos documents als quals es refereix la persona denunciant i que presumptament haurien estat objecte de difusió, només la instància presentada el dia 31/01/2006 davant l'Ajuntament conté les seves dades personals.

En segon lloc cal partir del fet, constatat per aquesta Autoritat, que la documentació presumptament difosa entre els propietaris de garatge de la finca del c) LLLL núm. 00, forma part de l'expedient administratiu núm. 00-00-0000 relatiu a la citada finca. En efecte, els documents al·ludits consten referenciats amb els números 54 i 55 a l'índex de la documentació que incloïa l'expedient que fou tramés al Jutjat Contenciós Administratiu núm. -- de Barcelona. Aquesta circumstància resulta d'especial transcendència, atès que, com seguidament es veurà, la normativa autoritza en determinades circumstàncies la cessió de dades contingudes en un expedient administratiu a terceres persones prescindint del consentiment de les persones afectades.

En el marc d'aquesta fase d'investigació, l'Ajuntament de Barcelona ha manifestat que, segons consta a l'expedient administratiu només es van lliurar còpies de determinada documentació incorporada al citat expedient en dues ocasions:

- En data 19/02/2008 es van facilitar còpies de vuit plànols al Sr. XXX, com a advocat de la comunitat de propietaris del c/ LLLL, 00.

- En data 15/04/2008 el Departament de Serveis Jurídics-Secretaria del Districte d'Horta Guinardó, en compliment d'allò que disposa l'article 48 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciós administrativa, va remetre còpia compulsada de l'expedient de referència al Jutjat Contenciós Administratiu núm. -- de Barcelona, on es tramitava el procediment contenciós administratiu ordinari núm. 000/0000 del qual era part actora la comunitat de propietaris del carrer LLLL, núm. 00.

Cal doncs abordar seguidament si aquestes comunicacions, reconegudes pel propi Ajuntament, serien conformes a la LOPD.

1.- Pel que fa al lliurament de les còpies de vuit plànols al Sr. XXX, el primer que s'ha subratllar és el caràcter eminentment tècnic d'aquesta documentació, sense que es tingui constància que contingués dades personals de la persona denunciant.

Dit això, no és sobrer analitzar en aquest punt si l'accés del Sr. XXX a l'expedient de referència, i en concret a determinada documentació que hagués pogut contenir dades de caràcter personal, seria conforme a la normativa de protecció de dades.

El dret d'accés a la documentació administrativa està expressament recollit als articles 35 i 37 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i també als articles 26 i 27 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions de Catalunya, llei aquesta última

posterior al moment dels fets aquí analitzats, motiu pel qual cal centrar-se en la regulació vigent en aquell moment, continguda a la Llei 30/1992.

“Article 35. Drets dels ciutadans

Els ciutadans, en les relacions amb les administracions públiques, tenen els drets següents:

a) A conèixer, en qualsevol moment, l'estat de la tramitació dels procediments en els quals tenen la condició de persones interessades, i a obtenir còpies dels documents que contenen. (...)

h) A accedir als registres i arxius de les administracions públiques en els termes previstos en la Constitució i en aquesta o en altres lleis(...).”

“Article 37. Dret d'accés a arxius i registres

1. Els ciutadans tenen dret a accedir als registres i als documents que formin part d'un expedient i es trobin en els arxius administratius, sigui quina sigui la forma d'expressió, gràfica, sonora o en imatge o el tipus de suport material en què figurin, sempre que aquests expedients corresponguin a procediments acabats en la data de la sol·licitud.

2. L'accés als documents que continguin dades referents a la intimitat de les persones està reservat a aquestes, que, en el supòsit que observin que aquestes dades figuren incompletes o inexactes, poden exigir que es rectifiquin o es completin, llevat que figurin en expedients caducats pel transcurs del temps, d'acord amb els terminis màxims que determinin els diferents procediments, dels quals no es pugui derivar cap efecte substantiu.

3. L'accés als documents de caràcter nominatiu que, sense incloure altres dades pertanyents a la intimitat de les persones, figurin en els procediments d'aplicació del dret, llevat dels de caràcter sancionador o disciplinari, i que, en consideració al seu contingut, es puguin fer valer per a l'exercici dels drets dels ciutadans, a més de poder ser exercit pels seus titulars, ho pot ser per terceres persones que acreditin un interès legítim i directe.

4. L'exercici dels drets que estableixen els apartats anteriors pot ser denegat quan prevalguin raons d'interès públic, per interessos de terceres persones més dignes de protecció o quan així ho disposi una llei, en els quals casos l'òrgan competent ha de dictar una resolució motivada. (...).”

El Sr. XXX, quan va accedir a la documentació citada continguda a l'expedient administratiu referent a l'emplaçament del c) LLLL, núm. 00, actuava en la seva qualitat de representant de la comunitat de propietaris de la mateixa finca. És evident que l'esmentada comunitat de propietaris, de conformitat amb l'article 31 de la Llei 30/1992, tindria la consideració de persona interessada per tal de poder accedir l'expedient administratiu en qüestió; i, com a persona interessada, l'article 32 del mateix cos legal li reconeix la capacitat d'actuar per mitjà de representant.

“Article 31. Concepte de persona interessada.

1. Es consideren persones interessades en el procediment administratiu:

a) Les que el promoguin com a titulars de drets o d'interessos legítims individuals o col·lectius.

b) Les que, sense haver iniciat el procediment, tinguin drets que puguin resultar afectats per la decisió que s'hi adopti.

c) Les que tinguin interessos legítims, individuals o col·lectius, que puguin resultar afectats per la resolució i es personin en el procediment mentre no s'hagi dictat la resolució definitiva.

2. *Les associacions i organitzacions representatives d'interessos econòmics i socials són titulars d'interessos legítims col·lectius en els termes que la llei reconegui.*
3. *Quan la condició de persona interessada derivi d'alguna relació jurídica transmissible, el dret ha de succeir en aquesta condició sigui quin sigui l'estat del procediment”.*

Així doncs, l'accés del Sr. XXX –com a representant de la comunitat de propietaris- a determinada documentació incorporada a l'expedient administratiu de referència, sense comptar amb el consentiment de les persones de les quals podrien constar les seves dades en el dit expedient, seria conforme a la normativa de protecció de dades en virtut del que disposa l'article 11.2.a) de la LOPD.

2.- En relació al lliurament d'una còpia de la totalitat de l'expedient administratiu al Jutjat Contenciós Administratiu núm. -- de Barcelona i el posterior accés de les parts d'aquell procés judicial a l'expedient.

Com s'acaba d'apuntar a l'apartat precedent, l'article 11.2.a) de la LOPD preveu que en el cas de cessions o comunicacions de dades, el consentiment de la persona afectada no serà necessari quan la cessió està autoritzada per una llei. En aquest sentit cal assenyalar que l'article 48 de la LJCA preveu expressament que l'administració ha de remetre l'expedient administratiu a l'òrgan judicial que el sol·liciti en el marc d'un procediment judicial.

- “1. El Secretario judicial, al acordar lo previsto en el apartado 1 del artículo anterior, o mediante diligencia si la publicación no fuere necesaria, requerirá a la Administración que le remita el expediente administrativo, ordenándole que practique los emplazamientos previstos en el artículo 49. El expediente se reclamará al órgano autor de la disposición o acto impugnado o a aquél al que se impute la inactividad o vía de hecho. Se hará siempre una copia autenticada de los expedientes tramitados en grados o fases anteriores, antes de devolverlos a su oficina de procedencia.*
- 2. No se reclamará el expediente en el caso del apartado 2 del artículo anterior, sin perjuicio de la facultad otorgada por el apartado 5 de este artículo 48.*
- 3. El expediente deberá ser remitido en el plazo improrrogable de veinte días, a contar desde que la comunicación judicial tenga entrada en el registro general del órgano requerido. La entrada se pondrá en conocimiento del órgano jurisdiccional.*
- 4. El expediente, original o copiado, se enviará completo, foliado y, en su caso, autenticado, acompañado de un índice, asimismo autenticado, de los documentos que contenga. La Administración conservará siempre el original o una copia autenticada de los expedientes que envíe. Si el expediente fuera reclamado por diversos Juzgados o Tribunales, la Administración enviará copias autenticadas del original o de la copia que conserve.*
(...)”.

També cal apuntar, que l'apartat d) del mateix article 11.2 de la LOPD permet la cessió de dades, sense comptar amb el consentiment de la persona afectada, “*quan la comunicació que s'hagi d'efectuar tingui com a destinatari el defensor del Poble, el ministeri fiscal o els jutges o tribunals o el Tribunal de Comptes, en l'exercici de les funcions que té atribuïdes*”.

L'Ajuntament de Barcelona ha manifestat que el citat expedient administratiu li fou sol·licitat per l'òrgan judicial en el marc del procediment ordinari núm. 000/0000. Així doncs, en base a l'article 11.2 a) i d), s'ha de concloure que l'entrega d'una còpia de l'expedient administratiu complert –expedient que incloïa la instància en la que figuraven les dades de la persona denunciant- al Jutjat Contenciós Administratiu núm. -- de Barcelona, seria una actuació conforme a la normativa de protecció de dades.

I un cop l'expedient administratiu s'havia remès al Jutjat Contenciós Administratiu núm. -- de Barcelona, qualsevol persona que fos part en el procediment judicial núm. 000/0000, com ho era la comunitat de propietaris de l'esmentada finca, podia a través del seu representant accedir i obtenir còpia dels citats documents, de conformitat amb els articles 234 i 235 de la Llei Orgànica 6/1985, de 1 de juliol, del Poder Judicial. A aquest respecte, cal assenyalar que a requeriment d'aquesta Autoritat, l'Ajuntament de Barcelona ha aportat a les actuacions una còpia de l'índex de l'expedient remès al Jutjat esmentat, així com els documents corresponents als folis 54 i 55 del dit expedient. Això ha permès constatar que aquests documents coincideixen amb els que va aportar la persona afectada amb la seva denúncia, en els quals hi figura també a la part superior dreta la numeració esmentada.

En definitiva, que tot el que s'ha exposat permet inferir que el representant de la comunitat de propietaris va poder obtenir una còpia de la documentació esmentada mitjançant l'accés a la documentació inclosa en el procés judicial esmentat, en el qual ostentava la condició de part.

Cinquè.- Per acabar, cal dir que no existeix cap prova o indicatiu que permeti inferir que l'Ajuntament de Barcelona hagi facilitat a terceres persones còpia dels documents que formen part de l'expedient administratiu relatiu al c/ LLLL, núm. 00, a banda de les cessions analitzades al fonament de dret anterior.

Arribat aquest punt, cal tenir en consideració que el procediment administratiu sancionador és especialment garantista per raó de les conseqüències que del mateix se'n poden derivar. És per això que resulta necessària, per a la seva incoació, l'existència d'elements probatoris o indicis racionals suficients que permetin imputar la comissió d'una infracció a una persona o entitat concreta.

En consonància amb l'article 24.2 de la Constitució Espanyola, en allò referent al dret a la presumpció d'innocència, l'article 137.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú determina el següent: *"Els procediments sancionadors han de respectar la presumpció de no existència de responsabilitat administrativa mentre no es demostrï el contrari"*.

No pot obviar-se que al dret administratiu sancionador li són d'aplicació, amb alguna matisació però sense excepcions, els principis inspiradors de l'ordre penal, resultant clara la plena virtualitat dels principis de presumpció d'innocència i *in dubio pro reo* en l'àmbit de la potestat sancionadora, que desplaça a qui acusa la càrrega de provar els fets i la seva autoria. En definitiva, que la presumpció d'innocència ha de regir sempre i sense excepcions en l'ordenament sancionador i ha de ser respectada en la imposició de qualsevol sanció.

En aquest sentit, el Tribunal Constitucional, en la seva Sentència 76/1990 de 26/04, considera que el dret a la presumpció d'innocència comporta *“que la sanción esté basada en actos o medios probatorios de cargo o incriminadores de la conducta reprochada; que la carga de la prueba corresponda a quien acusa, sin que nadie esté obligado a probar su propia inocencia; y que cualquier insuficiencia en el resultado de las pruebas practicadas, libremente valorado por el órgano sancionador, debe traducirse en un pronunciamiento absolutorio”*.

D'igual forma, el Tribunal Suprem, en la seva Sentència de 26/10/1998, declara que el dret a la presumpció d'innocència *“no se opone a que la convicción judicial en un proceso pueda formarse sobre la base de una prueba indiciaria, pero para que esta prueba pueda desvirtuar dicha presunción debe satisfacer las siguientes exigencias constitucionales: los indicios han de estar plenamente probados –no puede tratarse de meras sospechas- y tiene que explicitar el razonamiento en virtud del cual, partiendo de los indicios probados, ha llegado a la conclusión de que el imputado realizó la conducta infractora, pues, de otro modo, ni la subsunción estaría fundada en Derecho ni habría manera de determinar si el proceso deductivo es arbitrario, irracional o absurdo, es decir, si se ha vulnerado el derecho a la presunción de inocencia al estimar que la actividad probatoria pueda entenderse de cargo”*.

En definitiva, amb els elements de què disposa aquesta Autoritat com a resultat de les actuacions d'investigació efectuades, no es pot considerar que existeixin elements suficients que permetin sostenir, ni tan sols indiciàriament, que l'Ajuntament hagi difós a terceres persones no autoritzades una còpia de la instància que la persona denunciant va presentar davant el Consistori el dia 31/01/2006 i que contenia les seves dades personals.

Sisè.- En consonància amb tot l'anterior, i de conformitat amb l'article 10.2 del Decret 278/1993, que preveu que no es formularà el plec de càrrecs i s'ordenarà el sobreseïment de l'expedient i arxiu de les actuacions quan no resulti acreditada la responsabilitat del presumpte infractor, és procedent declarar l'arxiu de les presents actuacions d'informació prèvia.

Per tot el que s'ha exposat,

RESOLC

Primer.- Arxivar les actuacions d'informació prèvia número 67/10, relatives a l'Ajuntament de Barcelona.

Segon.- Notificar aquesta resolució a l'Ajuntament de Barcelona i a la persona denunciant.

Tercer.- Ordenar la publicació de la resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb l'article 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, les parts interessades poden interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les parts interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

Esther Mitjans Perelló

Barcelona, 22 de setembre de 2011